

RADOST U SOBŮ – 5 MLÁĎAT.

Vypadá to, že Santa vyslal do Zoo Olomouc svou žádost. Opak je ale pravdou. S tímto pánem Zoo Olomouc nespolupracuje a zvířata mu jistě nedodává. Proto hlásíme, že všichni, kteří chtějí vidět malé soby, mají možnost přímo v naší zahradě, neboť se v ní postupně od 28. dubna do poloviny července narodilo celkem 5 mláďat. „A daří se jim výborně,“ dodává stručně ale vstřížně zooložka RNDr. Libuše Veselá.

CHOV V ZOO OLOMOUC

Soby chováme od roku 1994, kdy jsme přivezli zakládající skupinu ze Zoo v Kolmardenu ve Švédsku. V Zoo Olomouc se celkem narodilo 110 mláďat. Chov sobů v našich podmínkách není jednoduchý, problém spočívá především v náročnosti těchto kopytníků na složení potravy. Na jaře, když jsou samice březí, i v létě, kdy kojí svá mláďata a kdy samcům rychle roste rozvětvené paroží, se v přírodě pasou na množství rozmanitých druhů bylin a výhonků dřevin, které jsou velmi výživné. Jejich potrava tedy i v podmínkách chovu v zoologické zahradě musí být velmi bohatá na množství proteinů, vitamínů a minerálních látek. Potřebují velké množství okusu, kvalitního sena, zeleného krmení a granulí, které se svým složením podobají granulím pro žirafy nebo pro dostihové koně v zátěži.

OBECNÉ INFORMACE

Je odhadováno, že na světě žije okolo 7 milionů jedinců soba polárního, z toho 3 miliony domestikovaných a 4 miliony divoce žijících zvířat. Některé poddruhy divoce žijících sobů jsou velmi vzácné a ohrožené vyhoubením. Žijí všude kolem severního polárního kruhu a v Severní Americe na Aljašce a v Kanadě, ve Skandinávii a v části Ruska, v místech, kde teploty mohou sahat až k - 50 °C. Jejich výskyt však lze určit třemi typy oblastí - tundra, ostrovy, les. Sobi obývající tundu se vydávají na náročné migrační cesty mezi zimními a letními stanovišti, z nichž nejznámější je tah sobů z Aljašky, kdy přes dané místo může za den přejít až 200 000 jedinců. Táhne-li v blízkosti sobí stádo, je slyšet praskavé zvuky jejich pohyblivých kloubů. Sobi obývající ostrovy pobývají naopak téměř stále na místě. Stejně jako sobi v lesích, ti však mohou putovat o dům dál, je-li jejich revír vypasen, a tudíž jim hrozí nedostatek potravy. Potravu, která má velmi vysokou výživnou hodnotu, na jaře a v létě tvoří asi 300 různých druhů rostlin, které obsahují množství vitamínů, minerálů a proteinů, v zimě se živí hlavně lišejníky. Sobi mají široká kopýtká umožňující chůzi na ledu, sněhu i v bahnu, které se tvoří tím, že v létě do hloubky několika decimetrů roztají oblasti permafrostu (trvale zmrzlé půdy). Barva kožešiny kolísá od světlehnědé přes tmavohnědou, u některých sobů až k černé. Sobi grónští, mají zbarvení zejména u starých samců téměř stříbřité. Sobí kožešina chránící před mrazem je hustá natolik, že se její jednotlivé chlupy ani nedají od sebe oddělit, aby bylo vidět kůži. Hlavními predátory sobů jsou vlci.

ZAJÍMAVOSTI

Parohy náleží oběma pohlavím. Samci je shazují po říji, samice po porodech mláďat. Říje nastupuje na konci srpna. V tuto dobu samci projevují velkou agresivitu, nepřijímají potravu, věnují se jen samicím a mohou zhubnout až o 25 % své tělesné hmotnosti. Následně využijí příznivých podmínek, aby se vykrmili do kondice, která jim umožní přečkat krutou zimu. V přírodě během zimy mohou samci, samice i mláďata přijít až o 30 % tělesné hmotnosti a mnozí z nich i o život.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325